

valget vare med til at stille Forslag om at bevare Garnisonerne i Fredericia og Nyborg, og man skulde antage, at de ville staa ved deres Ord; jeg gaar ud fra, at det er ærlige Folk, hvis Ord man kan stole paa, saa at man nu kan regne paa, at de ville lade Handling følge paa Ordene. Og saa er der kommet et Par nye Medlemmer; der er det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen), hvis Støtte man maaske turde paaregne i et Spørgsmaal som dette, og det er heller ikke helt utroligt, at det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) vil gøre det samme, og hvis det slaar til, er der et Flertal for at bevare Garnisonerne i Nyborg og Fredericia, og saa udtale vi ganske bestemt, at disse Garnisoner skulle bevares, og at det ikke betyder Udsættelse, men at der træffes en Ordning, som disse to Byer sikkert kunne bygge paa i Fremtiden. Som sagt, jeg gaar ud fra, at disse Folk ere ærlige Mænd, paa hvis Ord man kan stole, som ikke løbe fra deres Ord, men lade Handling følge paa Ordene, og naar jeg gaar ud fra dette, har jeg det bedste Haab om, at det skal lykkes at bevare baade Nyborg og Fredericia som Garnisonsbyer i Fremtiden.

Andreasen: Den højtærede Forsvarsminister udtalte i Eftermiddagsmødet sin Forbavelse over, at Byerne protesterede saa kraftigt, som Tilfældet er, mod det i Landstinget forelagte Lovforslag om Værdistigningsafgift i de 6 nævnte sjællandske Købstæder. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) have allerede belyst Byernes Motiver til at optræde, som de gjorde, og jeg kan derfor fatte mig ret kort, hvad dette Spørgsmaal angaar. Naar Byerne gennem den Deputation, man valgte til at forebringe Protesten, fremkom med denne Henvendelse, saa var det jo af den simple Grund, at man, som det ærede Medlem fra Ringsted udtalte, under de Forhandlinger, som fandt Sted mellem Garnisonskommissionen og Byerne, nøje havde afvejet Gevinst og Tab ved den projekterede Garnisonsordning. Man havde fra Byernes Side regnet med, at der vilde ske en Forøgelse af den almindelige Skatteevne, og at Byerne derigennem i nogen Grad kunde faa Dækning for de Tilskud, som fra Kommunekassens Side skulde ydes til Militæret. Endvidere gjorde man opmærksom paa, hvad jo heller ikke er bestridt fra nogen Side, heller ikke af

den høje Regering, at det neppe nogen Sinde har været Meningens med de gældende Indkvarteringslove, at man gennem Garnisonsvæsenet vilde vælte særlige Byrder over paa Købstæderne. Forholdet er jo nemlig dette, at den gamle forældede Indkvarteringslov gælder kun for Købstæderne, men hverken for København eller Landkommunerne. Der er nævnt i denne Forbindelse, at Regeringen maaske vilde gaa til Forhandling med Landkommuner, som maatte være villige til at entrere med Hensyn til Garnisoner. Jeg tror ikke, at Tilbud i saa Henseende ville fremkomme fra Landkommuner. Der er af enkelte Stationsbyer fremsat Ønske om at modtage Garnison, men jeg formoder, at de samme Stationsbyer, før de slutte Overenskomst med Regeringen derom, ønske at se Betingelserne for en saadan Garnisons Tildeling, og jeg tvivler meget om, at hvis Regeringen vil stille de samme Krav — hvad jeg efter Forsvarsministerens Udtalelser i Dag maa gaa ud fra — til Landkommunerne, som man stiller til Købstæderne, nemlig, at man vil henholde sig til den gældende Lovgivning, vil ingen Landkommune være i Stand til at opfylde Kravene. Jeg mener derfor vedblivende, at naar Indkvarteringslovgivningen nu ikke mere er tidsvarende, overhovedet vanskeliggør enhver Ordning af det foreliggende Spørgsmaal, saa maa man først og fremmest se at komme til en Revision af denne Lovgivning. Den højtærede Forsvarsminister sagde, at han var nødt til at rette sig efter Loven, og det er jo rigtigt, men Ministeren er jo ikke afskaaren fra her for Tinget at fremsætte Forslag til en Revision af denne forældede Lovgivning.

Med Hensyn til selve Værdistigningsafgiften krævedes der jo ifølge Forslaget en Kapitalindbetaling i Statskassen, en direkte Indbetaling af Hovedparten af den forefundne Værdistigning. Hvis man f. Eks. fandt, at en mindre Ejendom til en Ejendoms skyldværdi af 6,000 Kr. efter den Stigning i Husleje, som maaske havde fundet Sted i visse Dele af en af disse Garnisonsbyer, kunde siges at være stegen 1,500 Kr. i Værdi, skulde denne Ejendoms — jeg tør nok sige — ulykkelige Indehaver, selv om han ikke opnaaede nogen som helst personlig Gevinst af Garnisonen, og selv om han ikke ved Husleje-forhøjelse var i Stand til at faa nogen Gevinst, dog i Løbet af 5 Aar indbetale direkte 1,000 Kr., eller 200 Kr. om Aaret. At et saadant Forslag overfor Garnisonsbyerne betød det samme som at